

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Epistola S. Ioannis Chrysostomi Ad Innocentivm Papam. Pontificis summam sollicitudinem in ecclesiae perturbationibus sedandis laudat, eique de paterna erga se benevolentia gratias agit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

Quapropter non solum hoc dicimus, istos sequendum non esse, verum etiam cum hæreticis & schismaticis seu dissidiosis dogmatibus condemnandum: quemadmodum antea in Sardicensi Concilio ab episcopis, qui nos præcesserunt, factum est. Nam quæ sic perperam inducuntur, magis damnare conuenit, quam ut quæ directe contra Canones statuuntur, aliquam habeant, fratres reuerendissimi, firmitatem. Ceterum quid contra istos in præsentia agendum? Synodali cognitione peropus est, quam dudum etiam cogendam esse censuimus. Sola enim illa talium procellarum motus sopire potest: quam ut obtineamus, vtile nunc fuerit medicinam & opem hanc ad voluntatem magni Dei & Christi eius Domini nostri referre. Omnia quæ diaboli inuidia ad fidelium explorationem sunt perturbata, pacabuntur. Stabilitate fidei nihil non sperare a Domino debemus. Nos quidem multum deliberamus & dispicimus, quomodo vniuersalis Synodus congregetur, ut de voluntate Dei turbulenti isti motus compescantur. Itaque interea sustineamus, & patientiæ muro circumuallati, omnia auxilio Dei nostri restitutum iri speremus. Quæcumque vero vos sustinuisse scripsistis, ea quoque omnia antea, quamuis diuersis maxime temporibus, a collegis vestris episcopis, Demetrio, Eulyfio & Palladio, qui Romam venerunt, & nobiscum fuerunt, percunctatione accurata cognouimus.

EPISTOLA
S. IOANNIS CHRYSOSTOMI
AD INNOCENTIVM PAPAM.

Pontificis summam sollicitudinem in ecclesiæ perturbationibus sedandis laudat, eique de paterna erga se beneuolentia gratias agit.

Innocentio episcopo Romæ, Ioannes in Domino salutem.

Scripta anno 406. cum foret in exilio.

CORPVS quidem nostrum vno eodemque loco tenetur, & stabilitum est: animus autem caritatis ala in vniuerso orbe circumuolitat. Proinde licet tanta

itineris intercapedine separati sumus, a pietate tamen vestra non absumus, sed quotidie vobis præsentem sumus. Animi enim oculis videmus vestram illam fortitudinem, & sinceram affectionem, constantiamque non mutabilem, & quod vos consolari nos plurimum & perpetuo cupiatis. Quanto enim fluctus extolluntur sublimius, & plures latent scopuli, vehementioresque venti sunt & tempestates, tanto & vigilantia vestra augetur. Neque vos tanta viæ prolixitas, neque tantum temporis intervallum, neque causarum difficultas segniores reddidit: sed perseveranter imitamini optimos gubernatores, qui tunc maxime vigiles sunt, quando elevari fluctus, & mare intumescere, & multas aquas in nauim inundare, gravissimamque interdum noctem ingruere vident. Eapropter & gratias vobis habemus multas, & desideramus quidem ad vos dare crebras literas, id quod nobis maximo foret solatio. Verum quia solitudo huius loci in tantum vos a nobis separat, neque facile ad vos peruenire valent hi qui nobiscum agunt, vel etiam qui in vicino habitant, tum quod in extremis finibus locus ille situs est, tum quod latrones vias illas undique obsident; precamur ut diuturnum silentium nostrum efficiat, quod magis nobis condoleatis, quam quod nos reos putetis negligentia. Neque enim contemptus in causa est, quod tacuimus. Nunc enim multo tempore venerabilem, & dilectum Ioannem presbyterum, Paulumque diaconum in hoc tenuimus, ut scriberemus. Perpetuas enim vobis gratias agimus, quod paternam erga nos benevolentiam declarasti. Nam quantum in vestra pietate situm fuit, iam res omnes sedata & emendata, & sublata omnia scandala fuissent, gauderentque ecclesiam tranquilla & sincera pace: & essent plane secunda omnia, neque contemptæ leges, neque violatæ patrum constitutiones forent. At illi in suis impiis operibus pergunt, & quasi antea nihil attentarint, ita priora malefacta recentibus vincere certant. Nolo autem omnia, quæ interim gesta sunt figillatim recensere, quandoquidem non solum epistolæ, sed & historiae modum transcenderet narratio. Ceterum vestram oro vigilantiam, quod licet illi omnia tumultibus impleuerint, laborauerintque morbis incurabilibus,

& pœnitentiæ non capacibus: si tamen curari morbo voluerint, ne affligantur, neque e cœtu abiiciantur, considerata tanti operis magnitudine. Certamen enim illud ferme totius orbis est. Ecclesiæ vsque ad genua humiliatæ sunt, populi dispersi, clerus diuexatus, episcopi exules, constitutiones patrum violatæ. Et idcirco iterum atque iterum, & sapius vestram oro diligentiam, vt quanto maior est tempestas, tanto maius adhibeatur studium. Expecto quidem futurum, vt aliquanto amplius corrigantur. Quod si minus fiet, vos vestram coronam paratam apud misericordem Deum habebitis: & hi qui iniuria afficiuntur, consolationem ex incremento caritatis vestræ non minorem accipient. Nam & nos tertium nunc annum in exilio versamur, expositi pesti, fami, bello, continuis obsidionibus, solitudini indicibili, quotidianæ morti, & Isauricis gladiis: & non mediocriter nos consolantur solida vestra fides & caritas, quæ se in me tam tenui & simplice oblectant. Hic noster murus, hæc securitas: hic portus absque fluctibus, hic multorum bonorum thesaurus, hæc lætitiæ mirificæque voluptatis causa est. Et si in desolatiorem, quam ille est, locum iterum abigemur, non paruam hinc habentes nostrarum afflictionum consolationem, abimus.

EPISTOLA XXX.

INNOCENTII PAPÆ I.

AD ARCADIVM IMPERATOREM.

Excommunicat persecutores S. Ioannis Chrysostomi.

Ex Niceph.
lib. 13. c. 34.
scripta post
Chrysostomi
in exilio
mortem, an-
no 407.

VOX sanguinis fratris mei Ioannis clamat ad Deum contra te, o imperator, sicuti quondam Abel iusti contra parricidam Cain: & is modis omnibus vindicabitur. Nec id modo admisisti, sed etiam pacis tempore persecutionem magnam aduersus Deum & ecclesiam eius concitasti. Eiecisti e throno suo, re non iudicata, magnum totius orbis doctore, & vna cum eo Christum persecutus es. Neque de illo ita queror, (sortem enim seu hereditatem cum sanctis apostolis in Dei & seruatoris nostri Iesu Christi regno consecutus est) quamuis intolerabilis ia-